

ПРОТОКОЛ

№ 194

гр. Сливен, 12.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина З. Марева

при участието на секретаря Нина Б. К.а

Сложи за разглеждане докладваното от Христина З. Марева Гражданско дело № 20222200100542 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

Ищците П. В. В. и Д. В. В., редовно призовани, не се явяват. Явява се майката на ищите действаща като родител, който дава съгласие за извършване на процесуалните действия от името на ищцата П. В. и адв. Х. от АК - С..

Ответното дружество Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве АД, редовно призовано, за него се явява адвокат Т. от АК – Б., надлежно упълномощен съгласно представено на 23.03.2023 г. пълномощно от 02.09.2022 г.

Вещото лице д-р Т. А. Ч., редовно призован, не се явява.

Вещото лице доц. д-р инж. Х. В. У., редовно призован, не се явява.

Вещото лице П. Х. Г., редовно призован, се явява лично.

СТРАНИТЕ: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице условията и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва, че съдебното заседание е първо съдебно заседание.

Съдът докладва, че е предявил на страните проект за доклад по делото с определение 250/10.05.2023 г.

АДВ. Х.: Поддържам депозираната искова молба и всички представени с нея писмени доказателства. Поддържам всички молби и всички направени доказателствени искания, с изключение искането за представяне на заверен препис от застрахователната полица. Водим трима свидетели, които са

допуснати. Поддържам искането си за СПЕ. Оспорвам депозирания отговор. Нямам възражения по проекто-доклада на съда и моля да бъде приет.

АДВ. Т.: Оспорвам исковите претенции по основание и по размер, в това число и по отношение на заплащането на лихва за забава. Считаю същото за изцяло неоснователни. Поддържам писмения отговор с всички твърдения и възражения и оспорвания. Запознат съм с проекто- доклада нямам възражения. Съгласно чл. 409 КЗ не се дължи лихва. Поддържаме възражението, че не дължим лихва, тъй като не е посочена банкова сметка по която да бъдат приведени парите в случай на противно становище на представляваното от мен дружество.

С оглед становището на страните на основание чл.146 ГПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА предявеният на страните проект за доклад по делото с определение № 250/10.05.2023 г. по гр.д. № 542 по описа на съда за 2022 г. за окончателен.

Допълва доклада с уточнението на ответника, че не дължи лихва поради непосочване на банкова сметка за изплащане на обезщетенията.

СТРАНИТЕ: Нямаме искания във връзка с доклада.

На основание чл.148 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА допуснати с определението от 10.05.2023 г. писмени доказателства.

Съдът докладва, че по назначената СПЕ заключението е представено на 30.05.2023 г., с което е спазен предвидения в чл.199 от ГПК едноседмичен срок преди съдебното заседание, поради което съдът намира, че няма пречка за изслуша вещото лице в днешното съдебно заседание.

САМОЛИЧНОСТ НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ:

П. Х. Г. – 55 г., българин, български гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, без лични и професионални отношения със страните по делото и техните представители.

Вещото лице Г., ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност, ОБЕЩАВА да даде заключение по знание и съвест.

РАЗПИТАН КАЗА: Представил съм заключение, което поддържам.

Съдът предостави на ищците възможност за въпроси към вещото лице.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Г.: Бележите на незатихващо емоционално страдание, които съм посочил на стр. 2 - това са част от компонентите на потиснато

хранително разстройство свързано с усещането за контрол. Мимолетността на чувството за удовлетворение и успокоение, което няма как да бъде преодоляно, поради разрушената връзка с единия от родителите към настоящия момент. На страница последна в заключението съм изложил, че възстановяването и емоционалната стабилност настъпват в края на юношеството. На този етап имам предвид към момента на изготвяне на настоящата експертиза за постигането им е необходима специализирана терапевтична намеса и с оглед с опита ми от работа с Отдел закрила на детето - обичайния период е шест месеца. Те дават направление за шест месеца по аналогични случаи. Направлението е за шест месеца, има варианти да се продължи за още три, за още шест. Възможно е да настъпи възстановяването за шест месеца, имало е такива случаи. Тъй като към момента не се наблюдават възможни проявление на склонност към преминаване към действия и протестно поведение, по скоро прогнозата е оптимистична, тъй като нямаме допълнителна симптоматика. Считам, че въпросното описано разстройство е в латентна фаза и така да се каже - терапевтично удобно за работа. Относно наличието на дефицит - това е така наречения дефицит на бащата. Бащата в този период има водеща роля по отношение на разбирането за правила и забрани, допустимо и недопустимо, бащата е този който представя детето пред света и света на детето и липсата на баща, бащина функция респективно, ако не бъде приета от някой друг, води до неувереност на детето и съответно проявления, които не са съвместими със социално приетите норми. Бащата е трансформиран ирационално. Ние рационализираме през опита, там правим разни сравнения, а децата нямат такава опитност и не са в състояние да сравняват и да съпоставят, съответно да заместват, няма как да се случи, те трябва да бъдат съпровождани. Не могат децата сами да се справят. Става дума за това да се самозаявиш, да отстояваш личното си пространство и мнение и да посрещнеш външен натиск.

АДВ. Х.: Нямам въпроси към вещото лице.

Съдът предостави на ответника възможност за въпроси към вещото лице.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Г.: Макар и да е ясно, че и при леката и при тежката степен на хранително разстройство могат да включват симптомите различни сигнали и проявления, в основата на всички лежи травмата, т.е. тревожно преживяване. В зависимост от размера на травмата, т.е. ние там различаваме травма която е от емоционален характер, травма която е от физически характер, травма, която е от сексуален характер, т.е. емоционалната травма, загубата на бащата в този случай, предполага развитието на тежката форма на подобен тип разстройство. За щастие в конкретния случая има опит за интервенция за един период относително съзвучен с момента на формиране на травмата и затова говорим за латентна фаза, но тъй като въпроса на ответната страна е много уместен, ще обясня непрофесионално, т. е. ще го обясня на нетерминологичен език. Представете си, че има един шрапнел,

който е засегнал тялото до жизнено важен орган, който обаче в момента не е нанесъл никакви поражения. Той си е там, няма възпалителен процес, но той си е там до този жизнено важен орган. Няма патологични изменения в психиката на детето. Терминът неустойчива концентрация е изведен от колежката клиничен психолог, както и хиперсомнията, т.е. разстройството на съня и той характеризира процеса на преминаване от загуба към раздяла, така наречената траурна реакция. Този процес е приключил, аз само съм описал, че има остатъчни фрагменти, които потвърждават приложеното към делото психологично изследване от 10.10. Към момента на изследването тези неща не са били налице.

АДВ. Т.: Нямам въпроси към вещото лице.

СТРАНИТЕ: Да се приеме заключението.

На основание чл.148 ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателствено средство по делото заключението на вещото лице П. Х. Г., представено на 30.05.2023 г.

На вещото лице П. Х. Г. по посочената в декларацията банкова сметка, да се изплати възнаграждение в размер на 350 лв., платимо от бюджетните средства на съда, за което да се издаде РКО. /изд. РКО/

Съдът ОСВОБОДИ вещото лице от залата.

АДВ. Х.: Водим допуснатите свидетели.

Съдът намира, че следва да пристъпи към допуснатите с определението от 10.05.2023 г. гласни доказателства, а именно чрез разпит на трима свидетели, които се водят от пълномощника на ищците в съдебно заседание.

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ:

Д. П. Г. - 45 г., български гражданин, неосъждан, без родство със страните и техните пълномощни.

Е. П. М. - 49 г., българска гражданка, неосъждана, майката на ищците е моя страна, аз съм тяхна леля.

Г. И. В. - 44 г., българска гражданка, неосъждана, съпруга съм чичото на ищците.

Съдът ВЪРНА документите за самоличност на свидетелите.

Съдът РАЗЯСНИ на свидетелите Е. М. и Г. В. възможността да откажат да дава показания.

Свид. М.: Желая да свидетелствам.

Свид. В.: Желая да свидетелствам.

Съдът ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290 от НПК. Същите обещава да говорят истината.

Съдът ОТСТРАНИ свидетелите от залата, с изключение на свид. Д. Г..

СВИД. Д. П. Г., РАЗПИТАН КАЗА: В. го познавам повече от 35 години. Последните 20 – 25 години бяхме почти всеки ден заедно. Заедно живеехме в един квартал. Общувахме почти всеки ден по телефона, защото аз бях в чужбина. При прибирането ми във ваканция бяхме неразделни. Много добре познавам семейството му, понеже винаги бяхме заедно. Семейството му беше 4 членно. Те имаха перфектно семейство, бяха винаги заедно, бяха за пример на много приятели, пример за всичко. Даже ние му викахме кръстника, защото повечето хора искаха той да им стане кръстник. Винаги се отзоваваха на помощ, много добре се държаха с другите хора. В. беше винаги заедно с децата, той ги водеше на джудо. П. свиреше на гайда, ходеше на уроци по английски. Винаги където и да отивахме децата бяха с него. В. беше супер, беше човек на който може да имам доверие. Аз като човек в чужбина си прещах спестяванията на него. Ключовете за имотите, които имах ги държах в него. Някаква работа, ако имаше той я свързваше. Той караше голям камион, 30 или 40 тона във фирма на Динасите, на кариерата. Последните 5-6 години В. работеше в тази фирма. В. се занимаваше почти с всичко. Имаше животни, земеделие, пчели, ходеше караше колело, даже му носих екипи от чужбина. Децата караха с него колело. Ходеха на село постоянно гледаха пчелите, за риба бяха заедно. Децата винаги подражаваха баща си, каквото направеше В. това правеха децата, той беше за пример. Аз бях в Германия и видях по телевизията, че се е случил инцидента. Познавам негови колеги от В. и видях, че има катастрофа и предусетих, че може да е той. Започнах да му звъня, той винаги си носеше телефона и винаги отговаряше, но тогава не ми вдигна. На другия ден звънах на П. и тя ми каза, че е вярно и че има загинали 3-4 човека. Трябваше да се прибера 10 дни след инцидента за ваканция, тъй като организирахме ваканция на морето заедно. Знам, че имаше погребение на В., но тъй като имах самолетен билет не можах да се прибра за погребението. Прибрах се четири дни след погребението, заради дата на самолетния билет. Аз винаги като се прибера от път отивам у тях, няма значение в колко часа е, дали е два или три през нощта винаги отивам у тях. Веднага отидох да се видя със семейството. Състоянието беше трагично. За мен трагично е, че всички хора го уважаваха и обичаха и загубата е голяма. Споделиха ми, че за тях живота свършва, без него няма как да станат нещата. Съпругата на В. работи в женския затвор в Сливен, не знам точно каква длъжност изпълнява, но знам, че работи от доста време. След ПТП продължава да работи на същото място и към момента работи там.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси към свидетеля.

Свидетелят остана в залата.

СВИД. Е. П. М., РАЗПИТАНА КАЗА: Аз съм леля и винаги се виждам с децата, виждам ги много често. Много често за мен означава постоянно. Даже аз съм полагала грижи за М. когато се роди. Майка му беше тогава студентка, след това съм помагала за П.. Празниците те са били винаги заедно. През

седмичката съм полага грижи. След случилото се още повече. Точно грижи не знам дали е точната дум, но имаше период след инцидента П. е идвала вкъщи да спи. Много са близки с дъщеря ми. Дъщеря ми също ходеше в тях. Аз имам момче и момиче. По същия начин и с племенника ми. Много често имам предвид ежеседмично. От училище сме я вземали П.. Вечерта се обадихме на брат му на В., защото беше работен ден, четвъртък, ако не се лъжа и тогава С., братът на В. и каза, че имало произшествието и са в болницата. Поддържахме връзка и сутринта разбрахме за фаталния случай. После по телевизията, в информационната мрежа излезе информация. Първият момент след инцидента когато видях П. и Д., лично аз ги видях на погребението. В четвъртък е станал инцидента, в петък се видяхме пред погребалната агенция със сестра ми П., С. - братът на зет ми и погребението беше в неделя. Това е голям удар, бяха съкрушени. Ние не можем и до ден днешен да приемем това което се е случило, какво да говорим за децата. Децата П. и Д. бяха съкрушени, защото 4 или 5 дни преди това племенника ми Д. замина командировка в чужда държава и след 3-4 дни съобщението което получавах и трябва да се върнеш по най-бързия начини, нещата не бяха добри и за двамата. Разговаряла съм и с двамата на погребението. След погребението бях с П. и Д. и заедно тръгнахме от гробището. Децата преди инцидента и двамата са комуникативни, общителни не са си задържали емоциите. Аз съм леля много сме близки. Много са споделяли с мен. Шегували сме се, смяли сме се. По своему бяха палави. След инцидента има промяна в поведението. Даже това беше период, в който П. трябваше да започне да учи в ново училище. Беше записана и беше голяма радост, защото беше записана да учи това което учеше. Това беше голям удар, защото трябваше да се приспособи нова учебна среда, нови приятели. Смъртта беше голям удар, защото трябваше да се приспособи. Препоръчах да се направи консултация с психолог, този психолог сестра ми също го посещаваше. Има промяна в поведението на П.. П. и сестра ми П. посещаваха психолог. П. и до ден днешен не дава вещите на баща ѝ да се пипат, не дава да се мести. Примерно очилата му стоят там, те стоят на шкафчето, виждала съм ги. Сестра ми си взе отпуска за да бъде до П.. П. пише по месинджър в профила на В.. М. също пише. Виждала съм и съм била свидетел на тази ситуация, не съм началствала да чета. Не съм разговаряла с тях на тази тема, защо не знам как ще го възприемат. По заобиколен начин съм се опитвала да говоря с тях. Говорили сме за чувства, отношения, защото те бяха много близки. В. ги е гледал. Даже когато се роди М. той си взе неплатена отпуска за да бъде в студенски град със сестра ми и да го гледа. Ходеха на гайди. П. рисуваше. Спортуваха заедно. Говорили сме, че всички ще помагаме. Като казвам всички имам предвид и семейството на С. - брата на В., понеже ги познавам. Казвала съм, че никога няма да ги оставим когато се налага, примерно за нещо ако се налага, когато майка и е на работа, защото педи П. е работеше на 24 часа, сега работи на 12 часа. Мисля, че нещата не могат да станат така говорим ги на думи, но на практика не е така. Специално за П. има страхове,

тя много се затвори. Не искаше да контактува, имам чувството, че се страхува да не изгуби нещо друго. Това е мое впечатление от това което говори. П. спря да излиза, отдръпна се малко. За една колега В. подари на П. френски булдог преди година или две. Голям мерак имаше, сега като че ли се отдръпна от грижите за кучето, като че ли го свързва с В.. С птичките е същата работа, те имат много канарчета. Аз го виждам това отдръпване. П. се грижи за животните, но като че ли го свързва с баща си. Аз виждам, че тя престана, отдръпна се. Не съм разговаряла точно защо се е отдръпнала. Но съм казвала П. трябва да разходих кучето, тя ми казва: „не сега, тя мама ще го разходи, имам нещо предвид“. Д. се върна за погребението и остана един месец в България, за да бъде близко до майка си и до П., защото той осъзнава, че трябва да бъде по-близко и в помощ. Когато тръгна пак в командировка имало е случаи когато ми е звънял по телефона. Единия път ми звънна по телефона и ме пита какво става. Каза ми, че П. е на работа, а П. я няма и не мога да се свържа с нея и се притеснявам. Разказвам случка, когато след погребението и месеца престой в България, Д. се върна в командировка. Понеже знаех, че П. е с дъщеря ми веднага ги набрах дъщеря ми и казах да си включат интернета, защото Д. ги търси и се притеснява и да се успокои. Вторият път, когато бях получих обаждане, бяхме вдигнали моето семейство и семейството на чичо му, защото на П. телефона беше изключен и се М. се притесняваше да не би нещо да се е случило. Оказва се, че П. е била на гробищата, след работа отишла на гробища и батерията и е паднала. М. има такива страхове за грижите. П. и М. не са се възстановили емоционално, не са го преодолели. Аз не мога да кажа, че съм го преодоляла, какво да кажа за тях. Считаю, че не са преодолели, защото примерно П. не може да яде праскови, защото в деня на погребението В. щеше да носи праскови. Тя не може да повярва, че това е станало. Д. също не е преодолял загубата. Д. се върна от командировка, върна се по нова година и беше няколко месеца тук в България и каза искам да остана тук, не ми се ходи в командировка, но обстоятелствата ме принуждават. Д. има приятелка и преди да почине зет ми живееше в тяхната къща. След това станаха самостоятелни на квартира живеят, говорим за финансови средства. Той заявява, че е голям и трябва да се грижи. Д. много добре осъзнава, че майка му и П. имам нужда от помощ, от подкрепа.

Свидетелят отговаря на въпросите поставени от адв. Т..

Д. е завършил електротехникум. В момента работи към софийска фирма и слагат фотоволтаици. Фирмата е в С., но мисля, че работят с чужденци. Д. мисля, че работи в тази година може би една година преди ПТП. В командировка ходи примерно един – два месеца. В различни държави ходи - Германия, Франция, Дания, Холандия, в момента е в Англия. Може би поравно е в чужбина и в България. Последния път стоя в България от нова година до месец май. Преди това е стоял по два месеца в България и пак е отивал в командировка. Имам промяна в чистота на ходенето в командировките, последно периода на престоя в България беше по-голям,

иначе е два – три месеца в България. Д. има приятелка. Д. и приятелката му отидоха да живеят отделно на друг адрес може би преди година, спряно днешна дата.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси към свидетелката.

Със съгласието на страните, съдът освободи свид. Д. Г. и свид. Е. М..

СВИД. Г. И. В., РАЗПИТАНА КАЗА: Повече от 20 години познавам ишците. Живеем в един двор. Две къщи, две жилища са в един двор и всеки ден сме заедно. Отношенията между П., Д. и техния баща бяха много емоционални, силни, имаха много силна връзка с него. В. се грижеше за М. и П.. Когато се роди М., П. беше студентка в Ш. и отидоха заедно в Ш. и В. се грижеше за М.. П. когато се роди В. постоянно беше край нея, защото е момиче силна емоционална връзка между баща и дъщеря и постоянно бяха заедно. Върне се от работа непрекъснато заедно, П. постоянно беше закачена за него. Заниманията им бяха свързани. Заедно ходиха да карат колело. Постоянно я водеше на уроци по английски, на тренировки, защото П. тренираше джудо известно време. Един без друг не можеха. Гледаха в къщи животинки имам предвид гледаха канарчета. Отношенията между Д. и баща му бяха емоционални. М. непрекъснато се допитваше до баща си, той го напътстваше. Имаш един период в който бяха предложили работа на В. в чужбина, но той не замина, за да остане до сина си, защото М. беше в тинейжърска възраст, за да може всичко да е наред. За инцидента разбрах, понеже него ден докараха дърва за огрев и трябваше да ги прибираме и В. трябваше да се прибере от работа. По някое време усетихме, че много напрегна времето и мъжът ми му звънна, но телефонът беше изключен. Понеже нямаше никаква връзка с него съпругът ми реши да отиде до базата да види какво е станало. Съпругът ми С. след като тръгна дойде момче до вратата, който е приятел на В. и каза, че е станало тежка катастрофа на пътя на Гавраилово и има починали. В последствие разбрахме, че В. е участник в катастрофата. П. беше при нас когато се случи. П. разбра от майка си. Изпадна в шок, плачеше, стана безизразна. После и дадох успокоителни. М. беше командировка в чужбина. Може би 1-2 дни след инцидента М. си дойде от чужбина, защото не можа да си намери билет. П. и М. присъстваха на погребението. Аз също бях на погребението. Децата бяха съсипани емоционално и физически, П. не искаше да осъзнае, че се случва това нещо, не искаше да повярва. Нещата бяха много тежки. П. и М. след загубата се затвориха. С М. по-често сме разговаряли, защото е по-голям тази загуба я преживява много тежко. П. понеже е по-малко се затвори в себе си. Например не можем да си позволим да кажем нещо, което тя може да свърже с В., защо П. изпада в депресии и шокови състояния. В началото след смъртта на баща ѝ П. отказваше да води разговори с нас, затваряше се много често. Тя фактически спеше на леглото на баща си и по цял ден спеше. По цял ден спеше. Дори отказваше понякога да се храни. Вещите, които бяха останали след В., П. не позволяваше да се местят. Пръскаше се с парфюма на В..

Искаше всичко да е подредено така както го е оставил В., може би имаше очакване, че той ще се върне. Говорила съм с Д. на тази тема. За М. много емоционално беше това, и той много съжаляваше за това, че не е той не е бил с баща си до последния момент, а инцидента е случил веднага след като замина за чужбина. Това нещото което най-много му тежи на Д.. П. се страхува да остане сама. П. се страхува може би и майка си да не загуби по този начин, защото се е случвало когато П. се прибира от училище, а майка ѝ отишла да разходи кучето и П. идва да пита „къде е мама“. Аз го свързвам със страх, че мама ще излезе и може би няма да се върне като тати. Д. стана по-напрегнат, но и по-отговорен към майка си и сестра си. Непрекъснато се обаждат пита как са, в какво състояние са, дали всичко е наред, но няма как вече да е наред. Д. се притеснява за майка си и сестра си. Към настоящия момент не мисля, че са преодолели загубата на баща си и дълго време няма да го преодолеят. Миналата седмица ходихме на почивка на Вромус и миналата година пак бяхме там, къмпинг е. Когато пристигнахме П. слезе от колата и отиде на плажа. Ние докато свалим нещата и се обръщам и гледам П. легнала. Отидох при нея и я попитах П., защо си легнала така на пясъка, защо не легнеш на шезлонга. Тя загледана в морето ми каза: „искам така да лежа“. Миналата година по същия начин така лежаха на пясъка с баща си. После П. дойде, легна в караваната и доста време спа. Д. също не се е възстановил. Много често като говорим с М. казва, че много често му липсва баща му.

АДВ. Х.: Нямам други въпроси.

АДВ. Т.: Нямам въпроси към свидетелката.

Със съгласието на страните, съдът освободи свидетелката от залата.

АДВ. Х.: Поддържам искането за СПЕ по отношение на Д., предвид събраните гласни доказателствени средства.

АДВ. Т.: Не се представиха необходимите документи, за да бъде допусната СПЕ по отношение на Д. В..

Съдът намира, че по делото не се представиха доказателства, въз основа на които съдът да промени становището си, което е постановил поддържано в свое определение № 250/10.05.2023 г. Още повече, че искането отново не съдържа твърдение за психични нарушения или емоционални такива нарушения по отношение на ищеца Д. В., които да се нуждаят от допълнително изясняване извън събраните по делото доказателства до момента.

Мотивиран от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането за назначаване на СПЕ по отношение на ищеца Д. В. В..

Съдът намира, че не са налице условията за преустановяване на съдебното дирене, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 03.07.2023 г. от 13,30 часа, за която дата страните да се считат редовно призовани.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ вещите лица д-р Т. А. Ч. и доц. д-р инж. Х. У..

УКАЗВА на вещото лице доц. д-р инж. Х. У. да посочи причините, поради които не се е явил в днешното съдебно заседание.

УКАЗВА на вещото лице д-р Т. Ч., че следва да представи заключението си най-късно 23.06.2023 г. включително.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 16,30 часа.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____

Секретар: _____